

се проявява въ Любовь къмъ всички хора, безъ да подозиратъ тѣ източника, отдѣто тя излиза.

Второто проявление на висшата Любовь седи въ слѣдното: да любишъ хората и тогава, когато те мразятъ и ти мислятъ злoto; да имъ слугувашъ по цѣлъ день, безъ да знаятъ тѣ, кой имъ служи. Това подразбира Христосъ подъ думитѣ „служене на Бога.“ Значи, ние трѣбва да станемъ неизвѣстни въ доброто, както сме неизвѣстни и въ злoto. Иначе, бѫдете увѣрени, че ако искате да се прославите чрѣзъ доброто, вие ще се прославите и чрѣзъ злoto. Това се вижда навсѣкждѣ въ свѣта. Щомъ човѣкъ се прослави съ нѣщо добро, не се минава и година, веднага прѣдъ него се разкрива другъ листъ — той се прославя и съ нѣкакво зло дѣло. Затова, именно, Христосъ казва: „Не тѣрсете слава отъ человѣците, но тѣрсете слава отъ Бога!“ Въ този свѣтъ ние сме пътници, туристи, минаваме и заминаваме, носимъ съменцата на новата култура. Когато този свѣтъ се подобри, когато се възстанови редъ и порядъкъ въ него, Божията Любовь и Божията слава ще се възцарятъ, ще заематъ своите мѣста. Подъ слава Божия не разбираме нѣщо нереално. Напротивъ, най-реалното нѣщо въ свѣта е да видишъ славата Божия навредъ и да живѣешъ само заради нея. Старата култура вече отживѣва своето врѣме. Бѫдещата култура е за разумнитѣ, за добритѣ хора. „Блажени кроткитѣ, защото тѣ ще наследятъ Царството Божие,“ се казва въ Писанието. Старата земя ще се облѣче съ нова, съ хубава прѣмѣна, и хората ще заживѣятъ въ Истината, ще цвѣтятъ и зрѣятъ, Любовь ще има между тѣхъ. Царството Божие ще се възстанови не на старата земя, но въ новото небе и въ новата земя. Новото небе и новата земя сѫ нашитѣ души, въ които ще се възстанови Царството Божие.

Отъ всички съврѣменни хора сега се изисква абсолютна, положителна вѣра, а не вѣрвания. Вие може да кажете: „Вѣрно ли е всичко това, което